

ὄν. Ἄρ' οὖν δὴ ἔχομεν λέγειν αὐτό; τί φατέ; τίς ἂν ἡμῶν a
 πρῶτος εἴποι; ὁ δὲ ἁμαρτών, καὶ δευτέρως ἂν αἰεὶ ἁμαρτάνῃ,
 καθεδεῖται, ὥσπερ φασὶν οἱ παῖδες οἱ σφαιρίζοντες, ὄνος·
 δευτέρως δ' ἂν περιγένηται ἀναμάρτητος, βασιλεύσει ἡμῶν καὶ
 ἐπιτάξει ὅτι ἂν βούληται ἀποκρίνεσθαι. Τί σιγάτε; οὐ τί
 που, ὦ Θεόδωρε, ἐγὼ ὑπὸ φιλολογίας ἀγροικίζομαι, προθυ-
 μούμενος ἡμᾶς ποιῆσαι διαλέγεσθαι καὶ φίλους τε καὶ προσ-
 ηγόρους ἀλλήλοις γίνεσθαι;

ΘΕΟ. Ἦκιστα μὲν, ὦ Σώκρατες, τὸ τοιοῦτον ἂν εἴη b
 ἀγροικόν, ἀλλὰ τῶν μεираκίων τι κέλευέ σοι ἀποκρίνεσθαι·
 ἐγὼ μὲν γὰρ ἀήθης τῆς τοιαύτης διαλέκτου, καὶ οὐδ' αὖ
 συνεθίζεσθαι ἡλικίαν ἔχω. Τοῖσδε δὲ πρέποι τε ἂν τοῦτο
 καὶ πολὺ πλεον ἐπιδιδοῖεν· τῷ γὰρ ὄντι ἡ νεότης εἰς πᾶν
 ἐπίδοσιν ἔχει. Ἄλλ', ὥσπερ ἤρξω, μὴ ἀφίεσο τοῦ Θεαιτή-
 του, ἀλλ' ἐρώτα.

ΣΩ. Ἀκούεις δὴ, ὦ Θεαίτητε, ἃ λέγει Θεόδωρος, ὃ
 ἀπιστεῖν, ὡς ἐγὼ οἶμαι, οὔτε σὺ ἐθελήσεις, οὔτε θέμις περὶ c
 τὰ τοιαῦτα ἀνδρὶ σοφῷ ἐπιτάττοντι νεώτερον ἀπειθεῖν.
 Ἄλλ' εὖ καὶ γενναίως εἶπέ· τί σοι δοκεῖ εἶναι ἐπιστήμη;

ΘΕΑΙ. Ἄλλὰ χρή, ὦ Σώκρατες, ἐπειδήπερ ὑμεῖς κε-
 λεύετε. Πάντως γάρ, ἂν τι καὶ ἁμάρτω, ἐπανορθώσετε.

ΣΩ. Πάνυ μὲν οὖν, ἄνπερ γε οἴοί τε ὦμεν.

ΘΕΑΙ. Δοκεῖ τοίνυν μοι καὶ ἃ παρὰ Θεοδώρου ἂν τις
 μάθοι ἐπιστήμαι εἶναι, γεωμετρία τε καὶ ἄς νυνδὴ σὺ διηλ-
 θες, καὶ αὖ σκυτοτομική τε καὶ αἱ τῶν ἄλλων δημιουργῶν d
 τέχναι, πᾶσαί τε καὶ ἑκάστη τούτων, οὐκ ἄλλο τι ἢ ἐπι-
 στήμη εἶναι.

ΣΩ. Γενναίως γε καὶ φιλοδώρως, ὦ φίλε, ἐν αἰτηθεῖς
 πολλὰ δίδως καὶ ποικίλα ἀντὶ ἀπλοῦ.